

[Gert Petersen.]

lægge det synspunkt, at selv om man er tilhænger af et eller andet, er det højst beklageligt, at tingene ikke bliver drøftet og behandlet virkelig til bunds.

For mit eget vedkommende vil jeg sige, at uanset om jeg er tilhænger af det ene eller det andet, synes jeg, det er trist, at tingene skal ræses igennem i det tempo, som vi her oplever. Det er ikke nogen bebrejdelse mod handelsministeriet, som har været meget hurtigt til at svare og givetvis har arbejdet under en meget hård tidsbelastning.

Det er derimod en bebrejdelse mod den måde, udvalgsarbejdet har været tilrettelagt på og, så vidt jeg kan forstå, fortsat skal tilrettelægges på. Vi har f. eks. ikke i forbindelse med det lovforslag, der er tale om her, haft lejlighed til nogen generaldebat, nogen almindelig politisk debat i udvalget. Vi er gået direkte fra besvarelse af spørgsmål over til at skrive betænkning, for det skulle med en vis herres vold og magt — om denne herre så er handelsministeren eller udvalgsformanden eller en helt tredje, eller hvem det nu er, skal jeg lade usagt — det skulle gøres før påske, ellers stod land og rige ikke længere. Resultatet var altså, at der ikke blev lejlighed til en gennemgribende politisk debat i udvalget, og jeg er meget, meget bange for, at nøjagtig den samme situation vil opstå omkring anden af den lovgivning, som dette forslag er knyttet til. Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende. Jeg føler, at partier, som repræsenterer et flertal i udvalget, har majoriseret igennem en behandling, som vi fra tid til anden oplever, når et eller andet afgiftsforslag skal gennemføres her i Danmark sådan i huj og hast, men som jeg aldrig tidligere har oplevet i forbindelse med, hvad man sådan plejer at kalde en saglig lovgivning. Det kan man jo godt undre sig over, og man kan spørge sig selv, hvad årsagen er dertil, men det får vi så sandelig lejlighed til at komme tilbage til inden alt for lang tid, netop på grund af det tempo, man har på.

Så vil jeg sige om selve lovforslaget her ved anden behandling, at jeg som sagt ikke retter nogen som helst bebrejdelser mod handelsministeriet, som har været hurtige og flinke til at svare — og det gælder også handelsministeren — men netop disse svar belyser for mig at se, at der ikke findes vir-

kelige tanker om koordinering i regeringens forslag. Det er meget interessant, at planlægningsrådet for forskningen sender os et brev, hvori man naivt skriver — jeg citerer:

„En af opgaverne for energirådet og energistyrelsen må være i samarbejde med forskningsorganisationen, jfr. foran, at koordinere denne indsats . . .“, altså energiforskningen, „ . . . i fornødent omfang.“

Hertil siger handelsministeren i sit svar til udvalget — jeg citerer:

„Med hensyn til energirådets opgaver synes planlægningsrådet at gå ud fra, at energirådet selvstændigt skal udarbejde egentlige programmer vedrørende energiforskning.“

Dette er altså en total misforståelse. Ministeren understreger, at ansvaret for programmernes udarbejdelse må påhvile regeringen med energirådets bistand, og i øvrigt er han naturligvis tilhænger af et nært samarbejde mellem forskningsrådene og disses energiudvalg. Ja, hvem er ikke det?

Det vil altså sige, at vi ikke får anden koordinering end den, som vi kender i dag. Der er i virkeligheden ingen ændring i situationen i forhold til, hvad den var tidligere, og som den vil være, når det af regeringen fremsatte lovforslag er gennemført. Det vil igen sige, at det vil være skiftende flertal her i folketinget, regeringens farve og holdning, som afgør, hvor vægtene skal lægges inden for energiforskningen herhjemme.

Når jeg siger dette, betyder det naturligvis ikke, at jeg er tilhænger af, man bare skal overlade alt til det, som upopulært kaldes teknologerne eller teknokraterne. Som det også er sagt i et ændringsforslag stillet af SF og det radikale venstre, må det være bevillingerne på finansloven her i dette ting, som er afgørende, men vi har erfaring for, at det er vigtigt og er en god ting at overlade allokeringen af disse bevillinger på de enkelte poster til den sagkyndige bistand, som eksisterer, i stedet for at selve allokeringen politiseres totalt.

Jeg mener også, at der i lovforslaget, som det foreligger, efter at vi har haft lejlighed til at se nærmere på det, findes en fare for fastfrysning af den nuværende forsknings- og udviklingsstruktur inden for energiområdet. Igen kan jeg henvise til brevet fra planlægningsrådet, hvor man siger — jeg citerer:

„Foreløbige undersøgelser i handelsmini-